

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/182/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112213883
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Haitová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1112213883.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Haitovej a členiek senátu JUDr. Andrey Sedlačkovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: 1/ Ū. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: W. XX/B/X, XXXX J., národnosť H., štátna príslušnosť: F., žalobcu 2/ P. K., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom: W. XX/B/X, XXXX J., národnosť H., štátna príslušnosť: F. obaja právne zastúpení: KORABOVA & LOVICH s.r.o., Laurinská 4, 811 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 50 131 931, za ktorú koná JUDr. Darina Korábová advokátka a konateľka, proti žalovanému 1/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, žalovanému 2/ S. Z., XXX XX F. XXX, Slovenská F., o zaplatenie 18.768,48 eur s príslušenstvom na odvolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/103/2012-289 zo dňa 13.11.2017, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 32Cb/103/2012-289 zo dňa 13.11.2017 v napadnutej časti z r u š u j e a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku č. I. zaviazal žalovaného 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 6.417,23 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 1.767,95 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9% p.a. zo sumy 6.417,23 eur od 8.2.2012 do zaplatenia s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku č. II. napadnutého rozsudku žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku č. III. žalobcovi priznal 50% náhrady trov konania s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobou doručenu súdu dňa 9.5.2012 sa žalobcovia domáhali, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým zaviazá žalovaného 1/ a 2/ na zaplatenie istiny vo výške 18.768,48 eur s príslušenstvom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Právomoc slovenských súdov si súd prvej inštancie ustanovil na základe kapitoly II, odd. 1, čl. 2 ods. 1 a odd. 3, čl. 9 ods. 1 písm. a) Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v spojení s § 84 a § 85 ods. 2 zák.č. 99/1963 Zb. - O.s.p. z čl. 3 Vyhlášky MZV SR č. 130/1976 Zb. o Dohovore o práve použiteľnom na dopravné nehody (ďalej len „Dohovor“) vyplýva, že „rozhodným právom sú vnútorné predpisy štátu, na území ktorého došlo k nehode“. Podľa čl. 7 Dohovoru sa „prihliada vždy na predpisy o konaní a bezpečnosti dopravy, platné v mieste a čase nehody“. Zo skutkových okolností pred súdom prvej inštancie bolo zistené, že dňa 7.5.2010 o 21:00 hod. viedol žalobca 2/ nákladné motorové vozidlo značky Mercedes Benz 313/37 s chladiacim boxom, prevážajúcim potraviny, EČ: J. XXXXXX, držiteľom ktorého bola v čase nehody žalobkyňa 1/. Vozidlo bolo predmetom leasingu od leasingovej spoločnosti Georg Pappas Automobil AG, pričom žalobca 1/ bol oprávnený a povinný v zmysle čl. X všeobecných podmienok leasingu, uplatňovať všetky nároky na náhradu škody

vzniknutej z poškodenia vozidla pri dopravnej nehode vo vlastnom mene a na vlastný účet priamo voči škodcovi, resp. jeho poisťovni. V uvedený deň došlo k stretu vozidla žalobcu 1/ s vozidlom žalovaného 2/ značky Renault Premium 22 GVA, EČ: W. XXXCD, (kamión), ktoré viedol vodič Y. N., zamestnanec žalovaného 2/, a to v dôsledku toho, že vodič N. sa riadne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke za ním, keď odbáčal na benzínovú pumpu v mieste, kde to bolo zakázané a v čase, keď ho už predbiehal žalobca 2/. Nehoda bola šetrená príslušníkmi PZ SR v Senci pod ČVS: ORP-8-288/H-DI-2010, pričom za vinníka nehody bol označený vodič žalovaného 2/, ktorý porušením predpisov o cestnej premávke sa dopustil priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. k) zák.č. 972/1992 Zb. o priestupkoch. Za uvedené konanie bola vodičovi žalovaného 2/ uložená bloková pokuta. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním vodiča utrpeli žalobcovia vecnú škodu v zmysle ust. § 442 ods. 1 OZ a to vo výške 14.782,19 eur titulom nákladov na opravu poškodeného vozidla opísaných vo faktúrach za jednotlivé opravy, vo výške 242,50 eur titulom nákladov na odťah nepojazdného vozidla do autorizovaného servisu vo Viedni a vo výške 3.743,79 eur titulom škody za tovar, ktorým boli nepoužiteľné potraviny, teda v celkovej výške 18.768,48 eur brutto (žalobca 1/ nebol platcom DPH). Oprava poškodeného motorového vozidla podľa žalobcov prebiehala v niekoľkých etapách, nakoľko v dôsledku poškodenia vozidla sa žalobca 1/ dostal do finančných problémov a keďže nedisponoval takou veľkou hotovosťou, ktorou by mohlo zaplatiť za opravu naraz, hradil sumy za opravy v splátkach. V zmysle § 427 ods. 2 OZ podľa žalobcu bola daná objektívna zodpovednosť žalovaného 2/ ako prevádzkovateľa motorového vozidla, keďže ku škode na strane žalobcov došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla. Svoj nárok voči žalovanému 2/ si žalobca 1/ uplatnil listom zo dňa 9.11.2011. Na základe tejto výzvy žalovaný 2/ ohlásil vznik škody, spôsobenej prevádzkou jeho vozidla inému žalovanému 1/. Žalobca 1/ sa obrátil aj na žalovaného 2/ a v zmysle § 15 zák.č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej už len „ZoPZP“) uplatni svoj nárok na náhradu škody priamo voči žalovanému 1/.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný 1/ podaním v písomnom vyjadrení, v ktorom uviedol, že pri likvidovaní tejto poistnej udalosti vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, ktoré v prílohe priložil a tento predstavuje súhrn predpokladaných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla. Podľa uvedeného znaleckého posudku - odhadu a súhrnu predpokladaných nákladov na obnovu poškodeného motorového vozidla sa podľa jeho názoru jedná o finančnú čiastku o 9.103,44 s DPH a zároveň z vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že k poškodeniu turbodúchadla v dôsledku tejto poistnej udalosti nedošlo. Na základe faktúr predložených poškodeným žalovaný 1/ tieto prehodnotil a to nasledovne: faktúra č. 00438353 zo dňa 28.7.2010 na sumu 802,43 eur, ktorá s poistnou udalosťou súvisí, faktúra č. 05447571 zo dňa 11.8.2010 na sumu 494,62 eur, ktorá bola uznaná čiastočne, nakoľko niektoré položky uvedené vo faktúre nesúvisia s predmetnou poistnou udalosťou a patria do nákladov na údržbu motorového vozidla, faktúra č. 10471527 zo dňa 13.10.2011 na sumu 4.685,18 eur nemá súvis s poistnou udalosťou a faktúra č. 00439402 zo dňa 11.8.2010 na sumu 570,10 eur nebola uznaná, nakoľko v nej absentuje rozpis prác. Žalovaný 1/ dospel k záveru, že pri likvidácii škody postupoval správne a v súlade s výpočtom hodnoty na vozidle systémom ABACUS, ktorý založil do súdneho spisu, pričom výška škody bola stanovená na sumu 7.081,76 eur po odpočítaní DPH vo výške 1.180,29 eur, a teda v celkovej výške 5.901,47 eur, ktorá bola poškodeným poukázaná spolu s nákladmi na odťah vozidla vo výške 242,50 eur. Žalovaný 1/ založil do súdneho spisu aj fotokópiu likvidačného spisu, v ktorom sa nachádzajú všetky dokumenty z J. Z. S. V. S., ako aj znalecký posudok C. Y., súdneho a certifikovaného znalca pre oblasť motorových vozidiel. Z predloženého znaleckého posudku je zrejmé, že súhrn predpokladaných nákladov na obnovu motorového vozidla za predpokladu doby opravy cca 7 pracovných dní je 7.586,20 eur + 20% DPH (1.517,24 eur), spolu teda 9.103,44 eur. Všeobecná hodnota vozidla k rozhodnému dátumu bola žalovaným 1/ stanovená na 25.420,- eur, náklady na opravu poškodenia súvisiace s poistnou udalosťou na 7.061,76 eur, vplyv opravy poškodenia na technickú hodnotu vozidla vyjadrený v peniazoch - znehodnotenie na 801,80 eur, výška škody (vrátane znehodnotenia/zhodnotenia vplyvom opravy a hodnoty zvyškov) je 7.883,56 eur, uplatnený odpočet DPH a nákladov na opravu poškodenia vo výške 1.180,29 eur, a preto poistné plnenie (výška škody znížená o odpočítateľnú DPH z nákladov na opravu poškodenia) je 6.703,27 eur. Žalovaný 1/ zastáva názor, že vzhľadom na tento výpočet žalobcom prináleží suma 7.081,76 eur, teda náklady na opravu poškodenia súvisiace s poistnou udalosťou po odpočítaní DPH vo výške 1.180,29 eur, a teda skutočná škoda predstavuje sumu 5.901,47 eur. Dňa 20.4.2015 na účet právnej zástupkyne žalobcov vedený v ČSOB bola pripísaná suma 6.143,97 eur a to ako poistné plnenie zo strany žalovaného 1/, pričom uvedená suma vo výške 6.143,97 eur pozostáva zo škody na motorovom vozidle vo výške 5.901,47 eur a nákladov za odťah vozidla do Rakúska vo výške 242,50 eur. Z výpovede žalobcu 2/ vypočítaného na pojednávaní, okrem iných skutočností

vyplýva, že na skutočnosť, že bola poškodená aj klimatizačná jednotka sa v autorizovanom servise prišlo až časom, motorové vozidlo bolo v autorizovanom servise cca 3 mesiace. Motorové vozidlo kúpili žalobcovia za sumu 33.000,- eur, ale chladiace zariadenie doň stálo 27.000,- eur. Majiteľ žalovaného 2/ na pojednávaní uviedol, že na jeho motorovom vozidle vznikla škoda cca za 500,- eur. V konaní boli vypočutí svedkovia ako O. I. a svedok F., ktorých svedecké výpovede sa predovšetkým vzťahovali na obsah chladiacej jednotky, tam uvedené potraviny, ich nadobudnutie a skaza. Na pojednávaní konanom dňa 21.9.2017 žalobcovia požiadali o pripustenie zmeny petitu s ohľadom na skutočnosť, že ku dňu dopravnej nehody bol žalobca ešte platcom DPH, hoci následne 30.12.2010 svoju podnikateľskú činnosť ukončil. Žalobcovia si teda uplatnili náhradu vo výške 11.825,75 eur titulom nákladov na opravu poškodeného vozidla, ktoré náklady boli uvedené vo faktúrach za jednotlivé opravy, sumu 242,50 eur titulom nákladov na odťah nepojazdného vozidla do autorizovaného servisu vo Viedni, ako aj sumu 3.743,79 eur titulom škody za tovar, ktorým boli nepoužiteľné potraviny teda celkovo 15.812,04 eur. Keďže žalovaný 1/ po podaní žaloby uhradil na účet žalobcov sumu 6.143,97 eur, žalobcovia vzali uvedenú časť žaloby späť a navrhli, aby súd v tejto časti konanie zastavil. S poukazom na čiastočnú úhradu istiny žalobcovia zároveň rozšírili návrh o sumu 1.767,95 eur predstavujúcu úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.143,97 eur za dni omeškania od 8.2.2012 do 20.4.2015, kedy bola predmetná čiastka pripísaná na účet právnej zástupkyne žalobcov. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie vyššiu uvedenú zmenu petitu pripustil a uznesením na pojednávaní konanom dňa 21.9.2017 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v časti 6.143,97 eur a konanie v tejto časti zastavil. Žalovaný 1/ v konaní zdôraznil, že poisťnú udalosť riešil v Rakúsku likvidátor p. Z. F., číslo PU:1803343140, uplatnený nárok žalobcu žalovaný 1/ riadne evidoval a likvidoval ako uplatnený dňa 2.7.2010, pričom žalovaný 1/ zdôraznil, že žalobcovia na dotazy likvidačného zástupcu od r. 2011 nereagovali. Ďalej žalovaný 1/ zdôraznil, že poisťné plnenie vo výške 6.143,97 eur bolo poukázané na účet právneho zástupcu žalobcov dňa 20.4.2015, avšak bez zavinenia žalovaného 1/, iba z dôvodu, že poškodený žalobca odmietol prijať vyčíslenú výšku poisťného plnenia (komunikoval prostredníctvom rakúskeho servisu) a požadoval úplnú vyčíslenú predpokladanú výšku škody podľa vypracovaného znaleckého posudku, pričom takto vyčíslenú čiastku podľa žalovaného 1/ nebolo možné z hľadiska slovenského právneho poriadku akceptovať. Na základe odmietnutia prijatia poisťného plnenia likvidačný zástupca J. Z. V. v F. F. ukončil poisťnú udalosť ako bezpredmetnú, pričom si u žalovaného 1/ uplatnil náklady vzniknuté za vypracovaný znalecký posudok a spracovateľský poplatok, likvidačnú správu zo dňa 21.3.2013, ktoré žalovaný 1/ uhradil. Súd prvej inštancie posudzoval predmet sporu z hľadiska hmotného práva podľa ust. § 420 ods. 1, § 427 ods. 1, § 427 ods. 2, § 428, § 442 ods. 1, § 788 ods. 1, § 788 ods. 3, § 797 ods. 1, § 797 ods. 2, § 797 ods. 3, § 799 ods. 2, § 815 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 15 ods. 1 zák.č. 381/2001 Z.z. o ZoPZP a ďalej podľa § 517 ods. 1, 2 OZ ako aj § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z.

4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil skutkový stav v tom smere, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 7.5.2010 došlo k dopravnej nehode nákladného motorového vozidla žalobcu 1/, ktoré viedol žalobca 2/ - motorové vozidlo zn. Mercedes Benz 313/37 s chladiacim boxom. Vozidlo bolo v tom čase predmetom leasingu od leasingovej spoločnosť Georg Pappas Automobil AG. Dopravnú nehodu zapríčinil vodič žalovaného 2/ Y. N., zamestnanec žalovaného 2/, a to tým, že sa dostatočne nevenoval riadeniu kamiónu zn. Renault Premium 22 GVA, EČ: W. XXXCD a tak došlo k stretu týchto dvoch motorových vozidiel pri benzínovej pumpe AGIP v Dunajskej Strede. Dopravná nehoda bola šetrená príslušníkmi PZ SR v Senci, pričom za vinníka nehody bol označený vodič žalovaného 2/, ktorý sa porušením predpisov o cestnej premávke dopustil priestupku, za čo mu bola uložená na mieste bloková pokuta. Žalobcovia si dali predmetné motorové vozidlo postupne opraviť, za jednotlivé opravy im bolo autorizovaným servisom vystavené faktúry, ktoré žalobcovia riadne uhradili. Keďže žalobcovia nemali dostatok finančných prostriedkov na opravu motorového vozidla na jeden raz, museli motorové vozidlo dávať opravovať do servisu postupne. Žalobcovia škodu vzniknutú na vozidle titulom nákladov na jeho opravu súdu prvej inštancie preukázali nasledovnými listinnými dôkazmi: fa 00438353 z 28.7.2010 na sumu 802,43 eur brutto / 668,69 eur netto; fa 05447571 z 11.8.2010 na sumu 494,62 eur brutto / 412,18 eur netto; fa 00439402 z 11.8.2010 na sumu 570,10 eur brutto / 475,08 eur netto; fa 10471527 z 13.10.2011 na sumu 4.685,18 eur brutto / 3.904,53 eur netto; fa 235 z 13.4.2012 na sumu 8.229,86 eur brutto / 6.858,22 eur netto, t.j. celková výška škody na motorovom vozidle titulom nákladov na opravu predstavuje 12.318,70 eur netto.

5. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že motorové vozidlo Mercedes Benz, EČ: J. XXXXXX malo v čase dopravnej nehody iba 8 mesiacov. Vozidlo zostalo úplne nepojazdné, jednalo sa o predmet finančného leasingu a bolo evidované v F. F.. Žalobca 2/ dal po nehode motorové

vozidlo odtiahnuť do rakúskeho autorizovaného servisu, nakoľko takto bol povinný postupovať v zmysle záručných a všeobecných obchodných podmienok leasingu. Motorové vozidlo bolo obhliadnuté súdnym znalcom p. C. Y., ktorý vypracoval Znalecký posudok č. E1326/10-F a tento znalec „odhadol“ náklady na opravu vo výške 7.586,20 eur netto. Súd prvej inštancie sa vo svojom odôvodnení stotožnil s tvrdením žalobcov v tom smere, že uvedený rakúsky znalec v svojom posudku výslovne uviedol, že výška nákladov na opravu bola stanovená na základe „viditeľných škôd“, jednalo sa o poškodenie vpravo, vzadu vpravo. Bez významu nezostáva ani dôležité upozornenie znalca, že „osvedčenie o evidencii vozidla nebolo pri obhliadke k dispozícii a priebeh škody bol neznámy“. Súd prvej inštancie je teda toho názoru, že znalec posudzoval iba tzv. vonkajšie škody, výška nákladov na opravu nebola záväzná, ale iba predpokladaná, navyiac znalec nepoznal priebeh dopravnej nehody v Slovenskej republike a taktiež nedisponoval žiadnym dokladom o nadobudnutí vozidla, aby mohol pri určení obstarávacej ceny vozidla zohľadniť tak základnú, ako aj mimoriadnu výbavu vozidla, ktorá mala podstatný vplyv na výšku obstarávacej ceny vozidla, ktorá je východiskovou pri určovaní nákladov na opravu vozidla. Aj samotný znalec v posudku konštatoval, že pri oprave treba čiastočne demontovať, rozložiť chladiacu nadstavbu, pričom tento pokyn znalca servis aj zrealizoval, čo vyplývalo z popisu prác vo faktúre č. 10471527 zo dňa 13.10.2011, kedy pri kontrole a po demontáži turbodúchadla bol určený nález, a to jeho poškodenie. Preto bola potrebná jeho oprava v preukázanom rozsahu, ktorý napriek faktúram od autorizovaného servisu žalovaný 1/ popiera. Pritom aj samotný servisný technik od žalovaného 1/ konštatoval, že je možné, že došlo k poškodeniu chladiaceho systému a je možná dodatočná oprava. Doobhliadka motorového vozidla žalobcu v 1/ bola vykonaná servisom a bolo zistené poškodenie turbodúchadla. Z uvedeného dôvodu súd mal dostatočne preukázané poškodenie aj turbodúchadla v uvedenom motorovom vozidle. Súd prvej inštancie ďalej v rozhodnutí konštatoval, že žalobcovia súdu hodnoverne preukázali a vyčíslili skutočnú škodu na vozidle titulom nákladov na jeho opravu po nehode s faktúrami a dokladmi o ich úhrade (čl. 86 rozhodnutia). Žalovaný 1/ odmietol škodu nahradiť v skutočnom rozsahu, a túto vyčíslil iba na základe svojho interného kalkulačného programu, vytvoreného v zmysle zásad znaleckého štandardu. Podľa názoru súdu prvej inštancie pri výpočte škody nezohľadnil ust. § 442 a nasl. OZ. Mimoriadna výbava vo vozidle namontovaná bola, ktorá skutočnosť vyplýva z faktúry o zakúpení motorového vozidla. V ostatnom vyčíslení výšky skutočnej škody zo strany právnej zástupkyne žalobcov túto ustálila na sumu 14.782,19 eur, pričom čiastka 2.463,49 eur predstavuje DPH a teda suma nákladov na opravu netto predstavuje sumu 12.318,70 eur. Žalobcovia si teda uplatnili ako konštatoval súd prvej inštancie náhradu škody v zmysle § 442 OZ v celkovej výške 16.304,99 eur, ktorá pozostáva z troch druhov vecnej škody, a to zo sumy 12.318,70 eur titulom nákladov na opravu poškodeného vozidla, 242,50 eur titulom nákladov na odťah a 3.743,79 eur titulom škody na prevážanom tovare. Keďže žalovaný po podaní žalobného návrhu uhradil na účet právneho zástupcu žalobcov časť žalovanej istiny vo výške 6.143,97 eur (suma 5.901,47 eur náklady za opravu vozidla a suma 242,50 eur náklad za odťah vozidla), žalobcovia trvajú po späťvzati žaloby v tejto časti na zaplatenie skutočnej škody vo výške 6.417,23 eur a na sume 3.743,79 eur titulom škody na prevážanom tovare. Pokiaľ ide o škodu na prevážanom tovare súd prvej inštancie skonštatoval, že žalobcovia dodacími listami nepreukázali, že v čase dopravnej nehody žalobca prevážal presné množstvo potravín, ktoré uvádzal v žalobnom návrhu. Svedkovia v svojich výpovediach síce uviedli, že v motorovom vozidle sa nachádzalo kuracie mäso, avšak v tejto súvislosti neexistoval riadny relevantný dôkaz. Táto skutočnosť nebola spomenutá ani v zázname policajného orgánu, ktorý predmetnú dopravnú udalosť na mieste nehody prejednal, z dôvodov bližšie špecifikovaných a uvedených v čl. 92 rozsudku súdu prvej inštancie a súd prvej inštancie sumu 3.743,79 eur titulom škody na prevážanom tovare zamietol. Uvedená časť nebola napadnutá odvolaním. Súd prvej inštancie priznal žalobcom aj sumu 1.167,95 eur predstavujúcu úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 6.143,97 eur za 1167 dní omeškania, t.j. od 8.2.2012 do 20.4.2015, kedy bola čiastka 6.143,97 eur pripísaná na účet právneho zástupcu žalobcov. Žalovaný 1/ namietal dôvodnosť týchto úrokov z omeškania s poukazom na údajné odmietnutie prijatia tejto časti náhrady škody žalobcami, pričom však počas celého konania podľa názoru prvoinstančného súdu nepredložil dôkaz ním tvrdenej skutočnosti, a súd považoval takúto obranu len za účelovú. Právna zástupkyňa žalobcov ešte pred podaním žalobného návrhu písomne komunikovala so žalovaným 1/, a tento sa žiadnym spôsobom o uvedenom nezmienil. Súd prvej inštancie pri priznaní uvedeného nároku zdôraznil, že k dopravnej nehode došlo 7.5.2010, teda žalovaný 1/ plnil čiastočne až po 5 rokoch odo dňa vzniku poistnej udalosti až po podaní žalobného návrhu na súd. Už vo fáze predžalobných rokovaní mohol žalovaný 1/ čiastočné plnenie poukázať na účet právneho zástupcu žalobcov, tento však tak neučinil. Žalobcovia s likvidačným zástupcom komunikovali, resp. komunikovali cez svoj servis, keďže boli v tomto konaní o náhrade škody v Rakúsku právne zastúpení advokátom W.. B. A., spolupracujúcim advokátom poisťovne právnej ochrany ARAG, s ktorým mal a mohol likvidačný zástupca komunikovať. Pokiaľ ide o úrok z omeškania

tento súd prvej inštancie priznal od dňa 8.2.2012, teda prvý deň omeškania s poskytnutím plnenia na základe výzvu žalovanému 1/ zo dňa 30.1.2012, a to vo výške 9% ročne.

6. Proti uvedenému rozhodnutiu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný 1/ a to konkrétne proti výroku č. I. a III. napadnutého rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, keďže súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 1/ ku konštatovaniu súdu prvej inštancie, že žalovaných na úhradu predmetnej sumy s príslušenstvom zaviazal z dôvodu, že sa stotožnil s tvrdením žalobcov v tom smere, že rakúsky znalec vo svojom posudku na str. 1 uviedol, že výška nákladov na opravu bola stanovená na základe viditeľných škôd, jednalo sa teda o poškodenie vpravo, vzadu vpravo uviedol, že znalec posudzoval iba vonkajšie škody, výška nákladov na opravu nebola závažná, znalec nepoznal priebeh dopravnej nehody v Slovenskej republike a taktiež nedisponoval žiadnym dokladom o nadobudnutí vozidla, aby mohol pri určení výšky ceny vozidla zohľadniť tak základnú, ako aj mimoriadnu výbavu vozidla, ktorá mala podstatný vplyv na pri určovaní nákladov na opravu vozidla. Ďalej sa odvolateľ v odvolaní zameril aj na konštatovanie súdu prvej inštancie, a teda, že z citovaného znaleckého posudku vyplýva, že pri oprave bolo treba čiastočne demontovať rozložiť chladiacu nadstavbu a na základe tohto pokynu znalca servis vykonávajúci opravu zrealizoval uvedenú kontrolu, kedy sa zistilo po demontáži turbodúchadla, že bol určený nález a to jeho poškodenie. Žalovaný 1/ nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, podľa ktorého mal súd dostatočne preukázané poškodenie turbodúchadla v priebehu konania ako aj skutočnosť, že technik žalovaného 1/ priznal „možné poškodenie chladiaceho systému a je možná dodatočná oprava“ a to rukou písanými poznámkami na faktúre č. 05447571 zo dňa 11.8.2010. Žalovaný 1/ v tejto súvislosti poukázal uviedol, že k dopravnej nehode došlo dňa 7.5.2010 na území Slovenskej republiky, ktorú spôsobil poistený žalovaného 1/, a pri ktorej došlo k poškodeniu uvedeného motorového vozidla a ku vzniku škody na tomto motorovom vozidle, ktorej výška bola medzi stranami sporná. Žalovaný 1/ na základe oznámenia poisťovnej udalosti škodcom (žalovaný 2/) postupoval vo veci na základe podkladov a písomných dokumentov, ktoré mal k dispozícii, vrátane fotodokumentácie poškodeného vozidla, z ktorej je zrejmé, že došlo k zrážke dvoch vozidiel bočným nárazom - oterom. K predmetnej poisťovnej udalosti bol vypracovaný znalecký posudok - GUTACHTEN zo dňa 18.5.2010 znalcom C. Y., všeobecným súdnym a certifikovaným znalcom pre odbor motorových vozidiel, pričom tento posudok predstavoval odhad a súhrn predpokladaných nákladov na obnovu poškodeného vozidla, náhradné diely, lakovanie, pričom výška nákladov na opravu bola stanovená na základe viditeľných škôd. Okrem znaleckého posudku mal žalovaný 1/ k dispozícii aj faktúry predložené žalobcom, ktoré pri likvidácii poisťovnej udalosti a následnom poskytnutí poisťovného plnenia zohľadňoval a posudzoval. Výška predpokladaných nákladov na opravu bola stanovená znaleckým posudkom vo výške 9.103,44 eur s DPH (DPH predstavuje čiastku 1.517,24 eur). Žalovaný 1/ teda postupoval vo veci poisťovnej udalosti, zohľadnením záverom znaleckého posudku, ktorý predstavuje odhad nákladov na opravu, aj preverením nižšie uvedených dokladov, ktoré mali preukázať skutočnú výšku škody vzniknutej na predmetnom motorovom vozidle v dôsledku uvedenej poisťovnej udalosti, a to posudzovaním všetkých žalobcom predložených faktúr (bližšie špecifikovaných v čl. 80 prvoinštančného rozsudku). V tejto súvislosti pri faktúre č. 05447571 žalovaný uviedol, že bola akceptovaná čiastočne vo výške 268,69 eur bez DPH, keďže žalovaný 1/ akceptoval a pripustil poškodenie chladienia a uznal položky realizácie kontroly chladiacich strojov vo výške 268,63 eur, aj s prihliadnutím na znalecký posudok, faktúra č. 00438353 bola akceptovaná v celom rozsahu vo výške 668,69 eur bez DPH, faktúra č. 00439402 nebola akceptovaná, keďže sa jedná o výkon servisných prác, vrátane výmeny bočného obrysového svetla vľavo vpredu, ktoré nebolo pri nehode poškodené, ďalej faktúra č. 235 na čiastku 8.229,86 eur nebola zo strany žalovaného akceptovaná vôbec, keďže z dokladu nie je zrejmé o aké náhradné diely sa jedná, na čo bol použitý lakovací materiál, o aké ostatné náklady na materiál sa jedná - na faktúre absentuje rozpis položiek jednotlivých dielov, materiálu, normohodiny výkon práce, cena práce, k faktúre č. 10471527, ktorá nebola uznaná v celom rozsahu, keďže táto obsahuje náklady na opravu turbodúchadla, ktoré nemohlo byť poškodené. Z technického hľadiska podľa žalovaného 1/ je absolútne nemožné a neprijateľné jeho poškodenie, s prihliadnutím na priebeh dopravnej nehody a vyhotovenú fotodokumentáciu. Turbodúchadlo je časť pevne umiestnená vpredu pod kapotou na motore vozidla, k jeho poškodeniu môže dôjsť len priamym nárazom, pri danej dopravnej nehode je toto poškodenie absolútne vylúčené, naopak poškodenie môže vzniknúť nesprávnym použitím motora prehriatím alebo nasatím cudzieho predmetu, čím dôjde k poškodeniu lopatiek. K poškodeniu vozidla došlo zrážkou dvoch vozidiel bočným nárazom oterom. Podľa žalovaného predmetná faktúra bola vystavená dňa 13.10.2011, pričom k dopravnej nehode došlo dňa 7.5.2010, takže k oprave dielu na vozidle, ktoré malo byť dopravnou nehodou poškodené, došlo až 17 mesiacov

od jej vzniku, pričom sa jednalo o podnikateľa a je viac ako nereálne, aby podnikateľ vozidlo viac ako rok nepoužíval. V tejto súvislosti poukázal aj na znalecký posudok str. 5, ktorý konštatuje, že je potrebné demontovať rozložiť chladiacu nadstavbu, pričom žalovaný 1/ poukazuje na faktúre č. 05447571, ktorú čiastočne uhradil. Žalovaný 1/ teda poskytol poistné plnenie vo výške 5.901,47 eur po odpočte DPH vo výške 1.180,29 eur ako reálne vzniknutú parciálnu škodu na vozidle, pričom v súlade s vypracovaním znaleckým posudkom krátil normohodiny z finančných čiastok 104,64 eur, 112,20 eur a 86 eur, na finančnú čiastku 60,- eur, čo je cena práce pre daný druh a typ vozidla na území Slovenskej republiky obvyklá. Žalovaný 1/ uvádza, že pri poskytnutí poistného plnenia vychádzal z legislatívy platnej na území Slovenskej republiky a v súlade so znením Haagskeho dohovoru, jadrom ktorého je zásada postupu podľa práva krajiny, v ktorej nehode došlo (ex loci). K námietke súdu prvej inštancie, že žalovaný 1/ skutočnú škodu vyčíslil len na základe svojho interného kalkulačného programu AUDATEX, vytvoreného v zmysle zásad znaleckého štandardu, žalovaný 1/ uviedol, že v prípade kalkulačného programu AUDATEX, sa nejedná o interný program, tento je štandardne používaný v podmienkach poisťovní v celej Slovenskej republiky, tento program používajú všetky ostatné subjekty vykonávajúce podnikateľskú činnosť v oblasti poistenia, kalkulačný systém použil aj znalec C. Y., vo vypracovanom znaleckom posudku, pri stanovení odhadu výšky škody na vozidle, konkrétne uvedené na str. 4 znaleckého posudku. K priznaným úrokom z omeškania a odpočtu DPH žalovaný 1/ uvádza, že samotní žalobcovia - poškodení odmietali prijať poistné plnenie z dôvodu jeho výšky a požadovali úhradu celej finančnej čiastky na základe nimi predložených faktúr, pričom aj s ohľadom na túto skutočnosť bola zo strany likvidačného zástupcu spoločnosti J. Z. V., likvidátor p. Z. F., táto skutočnosť v riešení od 2.7.2010, pričom žalobcovia s likvidačným zástupcom nekomunikovali počas celého roku 2011 a následne bola teda aj zo strany tohto likvidátora poistná udalosť uzatvorená. Žalobcovia komunikovali prostredníctvom autoservisu, pričom tento spôsob a postup nie je relevantný vo veci poskytnutia náhrady z uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu občana Slovenskej republiky. Tvrdenie právneho zástupcu žalobcov žalovaný 1/ považuje za zavádzajúcu, nakoľko žalobcovia tvrdili, že s likvidačným zástupcom komunikovali, resp. komunikovali cez servis. Uvedené však nie je pravda, ak by žalobcovia komunikovali s likvidačným zástupcom, tento by poistnú udalosť neuzatvoril, poisťovňa vinníka by na túto skutočnosť upozornil, najmä s ohľadom na skutočnosť, že likvidačný zástupca má postavenie sprostredkovateľa v prípade, ak poškodený postupuje pri uplatnení nároku na náhradu škody prostredníctvom poisťovne v domovskom štáte. Žalovaný 1/ taktiež nemá vedomosť tvrdenú právnym zástupcom žalobcov, že títo boli právne zastúpení advokátom W. B. A., spolupracujúcim advokátom poisťovne právnej ochrany ARAG. Tvrdenie, že poverený likvidátor mal a mohol komunikovať s právnym zástupcom je tvrdenie účelové, keďže ani likvidačný zástupca ani žalovaný 1/ nedisponujú touto informáciou. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že od dňa podania žaloby, t.j. od 9.5.2012 do dňa poukazu na účet právnej zástupkyne žalobcov sumu 6.143,97 eur, poistné plnenie nebolo možné poukázať na účet žalobcov, žalovaný 1/ ani likvidačný zástupca nemali vedomosť o bankovom spojení žalobcov, títo odmietli vyčíslenú výšku poistného plnenia žalovaným 1/ prijať a požadovali finančnú čiastku vo výške 18.768,48 eur s príslušenstvom uvedenú v žalobnom návrhu. Vo veci odpočtu DPH vo výške 20% žalovaný 1/ uviedol, že táto bola odpočítaná z poistného plnenia z dôvodu, že v čase vzniku poistnej udalosti bol žalobca 1/ podnikateľom zapísaným v ŽR Magistrátu S., pod č. XXXXXXFX, miesto podnikania C. XX/XX, XXXX S., F. F.. Tvrdenie žalobcov, že k ukončeniu výkonu podnikateľskej činnosti došlo v dôsledku poistnej udalosti - dopravnej nehody, sa javí žalovanému 1/ ako právne irelevantné. Žalovaný 1/ namietal aj výšku priznanej náhrady trov konania súdom prvej inštancie, keďže má za to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že všetky podstatné skutočnosti odôvodňujúce zamietnutie žaloby ako nedôvodné boli predložené. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný 1/ navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalobu žalobcov vo výroku č. I. a III. zamietne a žalovanému 1/ prizná náhradu trov konania, príp. aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výrokov I. a III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalovaného 1/ sa písomne podaním zo dňa 16.4.2018 vyjadrili žalobcovia. V uvedenom podaní uviedli, že sú toho názoru, že súd prvej inštancie v rámci rozsiahleho dokazovania v predmetnom konaní úplne zistil skutkový stav veci, na zistený skutkový stav aplikoval správne zákonné ustanovenia, tie správne vyložil a vyčerpávajúco odôvodnil svoje rozhodnutie. Podľa názoru žalobcov, žalovaný 1/ v rámci odvolania neuvádza žiadne nové skutočnosti a relevantné právne argumenty, ktoré by z jeho strany už neodznali a to v rámci jednotlivých pojednávaní prvoinštančného súdu, ako aj v rámci písomných vyjadrení žalovaného 1/. K námietke žalovaného 1/ uvedenej v odvolaní, a teda že je absolútne vylúčené poškodenie turbodúchadla v uvedenom motorovom vozidle, žalobcovia

uviedli, že rozsah škody bol žalobcami riadne v konaní preukázaný a to jednak na základe prvotnej obhliadky vozidla súdnym znalcom p. C. Y., ktorý vypracoval Znalecký posudok č. E1326/10-F s tým, že pri prvotnej obhliadke posudzoval iba tzv. vonkajšie škody, výška nákladov na opravu nebola závažná, ale iba predpokladaná a slúžila iba ako tzv. odhad nákladov na opravu vozidla. Znalec taktiež konštatoval, že pri oprave vozidla treba čiastočne demontovať - rozložiť chladiacu nadstavbu, pričom tento pokyn znalca autorizovaný servis, do ktorého bolo nepojazdné vozidlo žalobcov po nehode dovezené aj zrealizoval, čo vyplýva z popisu prác vo faktúre č. 10471527 zo dňa 13.10.2011, kedy pri kontrole a po demontáži turbodúchadla bol určený nález a to jeho poškodenie. Tvrdenie žalovaného 1/ v odvolaní, že je viac ako nereálne, aby podnikateľ vozidlo viac ako rok nepoužíval, žalobcovia považujú za vykonštruované, nemajúce reálnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Motorové vozidlo žalobcov zostalo po nehode nepojazdné a preto bolo aj z miesta nehody odtiahnuté do autorizovaného servisu do Viedne. Odo dňa nehody 7.5.2010 až do 13.10.2011 sa vozidlo nepretržite nachádzalo v danom servise, pričom žalobcovia napriek nepoužívaniu vozidla museli naďalej platiť splátky finančného leasingu, v dôsledku tejto skutočnosti a z dôvodu straty zákazníkov sa dostali do finančných problémov a preto sa oprava realizovala postupne, posledná bola až v apríli 2012. V rámci poslednej opravy v októbri 2011 sa v autorizovanom servise v rámci doobhliadky vozidla zistilo aj poškodenie turbodúchadla, ktoré predpokladal znalec vo svojom znaleckom posudku, ako aj zamestnanec likvidačný technik. Žalobcovia si prevzali vozidlo z autorizovaného servisu v októbri 2011, t.j. až po jeho uvedení do prevádzkyschopného stavu, pričom klampiarske práce si nechali následne vyhotoviť v inom neautorizovanom servise, a to z dôvodu šetrenia nákladov. Podľa názoru žalobcov rozsah, výška skutočnej škody bola v konaní preukázaná spomínaným znaleckým posudkom rakúskeho súdneho znalca, a následne faktúrami o oprave vozidla, realizovanou značkovým servisom vo Viedni. Pokiaľ žalovaný 1/ až v odvolaní namietal rozsah opravy vozidla z dôvodu, že údajne niektoré poškodenia nemali súvis dopravnou nehodou, mal a mohol v konaní navrhnúť vykonanie znaleckého dokazovania, čo však neurobil. Absurdným podľa žalobcov vyznieva aj argumentácia žalovaného 1/, že neuznal náhradu škody po podaní žaloby z dôvodu krátenia normohodín práce, resp. z dôvodu neuznania potreby výmeny niektorých náhradných dielov a to v zhode s posudkom, resp. jeho interným výpočtom škody. K namietaniu opodstatnenosti priznania sumy 1.767,95 eur zo strany žalovaného 1/ žalobcovia uviedli, že žalovaný 1/ v konaní pred prvoinštančným súdom nepredložil žiaden dôkaz o tvrdení skutočnosti, že časť ním uznanej škody vo výške 6.143,- eur mali žalobcovia odmietnuť prijať a preto sa možno domnievať, že ide iba o účelovú obranu žalovaného 1/. Právny zástupca žalobcov ešte pred podaním žaloby na súd písomne komunikoval so žalovaným 1/ a tento sa žiadnym spôsobom nezmenil o svojom úmysle uhradiť časť uplatnenej a preukázanej škody a nepožiadav ho o uvedenie bankového spojenia, na ktoré môže túto časť poukázať. Pritom už v tejto fáze mohol čiastočné plnenie poukázať na účet právneho zástupcu žalobcov, k čomu tento poskytol plnú súčinnosť aj originálom plnej moci, priloženej k žalobnému návrhu. K námietke k 20% dane z pridanej hodnoty sa žalobcovia nevedia vyjadriť, keďže argumentácia žalovaného 1/ je v tomto smere zmätočná a nevyplýva z nej, o aký odvolací dôvod sa jedná. Dôvody, pre ktoré žalobcovia precizovali čiastky nákladov na opravu o DPH, uplatnené žalobným návrhom, a pre ktoré sa následne po nehode dostali do platobnej neschopnosti, ergo, museli ukončiť svoju jedínú podnikateľskú činnosť, nemôžeme považovať za irelevantné, ako uvádza žalovaný 1/. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobcovia navrhli odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať proti žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ktoré si uplatňujú žalobcovia.

8. K vyjadreniu žalobcov sa na výzvu súdu písomne vyjadril žalovaný 1/ podaním zo dňa 11.6.2018, v ktorom uviedol, že sa absolútne nestotožňuje s tvrdením, podľa ktorého má súd dostatočne preukázané poškodenie turbodúchadla v priebehu konania, ako aj skutočnosť, že technik žalovaného 1/ priznal možné poškodenie chladiaceho systému a možnú dodatočnú opravu a to rukou písanými poznámkami na faktúre č. 05447571 zo dňa 11.8.2010. K predmetnej poistnej udalosti bol vypracovaný už spomínaný znalecký posudok, pričom tento posudok predstavoval len odhad a súhrn predpokladaných nákladov na obnovu poškodeného vozidla, náhradné diely, lakovanie, pričom výška nákladov na opravu bola stanovená na základe len viditeľných škôd. Žalovaný 1/ opätovne zopakoval, argumentáciu prečo nemohlo dôjsť pri uvedenom priebehu dopravnej nehody k poškodeniu aj turbodúchadla, pretože k poškodeniu vozidla došlo zrážkou dvoch vozidiel bočným nárazom, oterom. Opätovne zdôraznil, že predmetná faktúra bola vystavená až dňa 13.10.2011, pričom k dopravnej nehode došlo dňa 7.5.2010, takže 17 mesiacov od jej vzniku. V ostatnom trval na svojej doterajšej argumentácii.

9. K vyjadreniu žalovaného 1/ sa na výzvu súdu dňa 17.8.2018 vyjadrili žalobcovia, pričom zopakovali svoju doterajšiu argumentáciu a zdôraznili, že ako z obsahu súdneho spisu vyplýva, tak aj rakúsky súdny znalec ako aj pracovník žalovaného 1/ pripustili, že po prvotnej obhliadke a demontáži vozidla budú zistené ďalšie poškodenia, k čomu aj došlo a v rámci doobhliadky vozidla boli zistené ďalšie poškodenia motorické, ako aj chladiaceho systému. Popis vzniku poškodenia vozidla žalovaným 1/ je, že k poškodeniu vozidla došlo zrážkou dvoch vozidiel bočným nárazom oterom, pričom podľa žalobcov sa uvedený popis javí ako kontroverzný, keď na jednej strane síce žalovaný 1/ tvrdí o vzniku škody v dôsledku bočného nárazu a oteru a na druhej strane bez akéhokoľvek opodstatnenia nepripúšťa poškodenie motora vozidla pri nehode. Ak by totiž nedošlo v dôsledku bočného nárazu aj k poškodeniu motora, nedošlo by ani k poškodeniu chladiacej jednotky, ktorej poškodenie však nevylúčil ani rakúsky znalec, ani likvidačný pracovník žalovaného 1/ a vozidlo by nebolo nepojazdné, čo však vylučuje aj samotný žalovaný 1/, keď náklad za odťah vozidla z miesta žalobcom uhradil. V ostatnom sa pridriavali žalobcovia svojich doterajších tvrdení.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a rozsahu odvolania žalovaného 1/ vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 379 CSP a § 380 CSP), nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre posudzovanie napadnutého rozsudku v inom rozsahu, alebo z hľadiska iných odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym, nedostatočným skutkovým zisteniam. Súd prvej inštancie síce aplikoval správne právne predpisy, ale nepochopiteľne priznal nárok vo výške, ktorú dostatočne nevysvetlil, resp. ktorá nemá v štádiu prvoinštančného konania oporu vo vykonanom dokazovaní. Po preštudovaní spisového materiálu a odvolania žalovaného 1/, odvolací súd nedospel k záveru, ktorý sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a za daných okolností bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť.

11. V konaní nebolo sporné, že došlo k poistnej udalosti, k dopravnej nehode, ktorú spôsobil zamestnanec žalovaného 2/ tým, že porušil predpisy zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pričom v dôsledku tejto dopravnej nehody vznikla žalobcovi 1/ ako leasingovému nájomcovi na motorovom vozidle, ktoré bolo v čase poistnej udalosti predmetom leasingu, škoda. Žalobca 1/ ako poškodený si touto žalobou právo na náhradu škody uplatnil jednak u osoby, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá podľa ust. § 427 ods. 2 OZ (voči prevádzateľovi motorového vozidla- žalovaný 2) ako aj priamo u poisťovateľa škodcu podľa § 15 ZoPZP (voči žalovanému 1/). Žalovaný 2/ bol povinne zmluvne poistený u žalovaného 1/. Medzi stranami sporu ostalo sporné, aký rozsah škody nastal na motorovom vozidle žalobcu 1/ po uvedenej poistnej udalosti na najmä s prihliadnutím na priebeh dopravnej nehody, aké oprávnené náklady žalobcovia preukázali v súvislosti s obnovou poškodeného motorového vozidla, súvisiace s uvedenou poistnou udalosťou, či náklady požadované žalobcami titulom náhrady škody súvisia s poistnou udalosťou.

12. Podľa § 427 ods. 1 OZ fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

13. Podľa § 427 ods. 2 OZ rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

14. Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

15. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

16. Podľa § 443 OZ pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

17. Podľa § 788 ods. 1 OZ poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

18. Podľa § 4 ods. 1, 2 ZoPZP poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia

zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnenne odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnenne krátil poskytnuté poisťné plnenie, d) ušlého zisku.

19. Podľa § 15 ods. 1 ZoPZP náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

20. Za okolnosti majúce svoj pôvod v prevádzke treba považovať okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou (R 80/1970).

21. Práva úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov (§ 427 až 431 OZ) je založená na tom, že ako podmienka vzniku zodpovednostného vzťahu sa nepredpokladá porušenie právnej povinnosti, ak je škoda vyvolaná osobitnou povahou prevádzky (ktorá je súhrne označená ako dopravné prostriedky). Ide o zodpovednosť objektívnu, kedy sa zodpovedná osoba nemôže zbaviť zodpovednosti tým, že preukáže nedostatok zavinenia, jej zodpovednosť je vylúčená len pri splnení liberačných dôvodov (§ 428 Občianskeho zákonníka).

22. Zodpovednosť v zmysle § 427 ods. 1 OZ, je založená na princípe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie. Predpokladmi vzniku zodpovednosti v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sú udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody.

23. Posudzujúc podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v danom prípade, odvolací súd konštatuje, že prvý predpoklad vzniku tejto zodpovednosti a to udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, teda dopravná nehoda bola v konaní nesporná, rovnako tak v konaní bol nesporný aj určitý rozsah škody spôsobenej uvedenou dopravnou nehodou, avšak odvolací súd postráda objasnenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a vznikom škody v rozsahu, ako ju priznal súd prvej inštancie v podobe náhrady nákladov.

24. Súd prvej inštancie v svojom odôvodnení konštatoval, že súdny znalec C. Y. v svojom znaleckom posudku vypracovanom dňa 18.5.2010 hneď v úvode výslovne uviedol podstatnú skutočnosť, že „výška nákladov na opravu bola stanovená len na základe viditeľných škôd, jednalo sa o poškodenie vpravo, vzadu vpravo“, a taktiež uviedol, že mu nebol známy priebeh dopravnej nehody na území SR a rovnako tak nemal k dispozícii pri obhliadke ani osvedčenie o evidencii vozidla. Z uvedených dôvodov nemohol podľa názoru súdu prvej inštancie pri určení obstarávacej ceny vozidla zohľadniť tak základnú ako aj mimoriadnu výbavu poškodeného vozidla, ktorá mala podstatný vplyv na výšku obstarávacej ceny vozidla, ktorá je východiskovou pri určovaní nákladov na opravu vozidla. V tejto súvislosti mal súd teda za to, že uvedený znalecký posudok nezohľadňoval stav reálnych, skutočných nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré boli následne skutočne podľa súdu prvej inštancie vyčíslené až na základe faktúr predložených autorizovaným servisom v Rakúsku (faktúry uvedené v čl. 80 rozsudku). Znalecký posudok stanovil na obnovu poškodeného motorového vozidla finančnú čiastku 9.103,44,- eur. Žalovaný v konaní deklaroval, že pri vyčíslení nákladov na opravu poškodeného motorového vozidla vychádza jednak z vyššie uvedeného znaleckého posudku ako aj z faktúr autorizovaného servisu v Rakúsku predložených žalobcami (špecifikované v čl. 80 rozsudku). Žalovaný však v konaní opakovane namietal, z akých dôvodov a v akom rozsahu neuznal náklady vyčíslené žalobcami vo faktúrach bližšie konkretizovaných v čl. 80 prvoinštančného rozsudku, pričom súd prvej inštancie uvedené sumy priznal bez ďalšieho objasnenia, teda či súvisia s poisťnou udalosťou a v akom rozsahu.

25. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na konštatovaní, že dopravná nehoda podľa popisu dopravnej nehody zo strany žalobcov bola s takými dôsledkami, v akej výške si tieto uplatňujú výšku náhrady škody.

26. V tejto súvislosti však odvolací súd uvádza, že žalovaný opakovane v konaní namietal, že taký rozsah poškodenia motorového vozidla, aký deklarujú žalobcovia pri uvedenom priebehu dopravnej nehody

nemohol nastať a to s prihliadnutím na popis dopravnej nehody jednak v Zázname o škodovej udalosti spisanej dňa 7.5.2010 samotnými účastníkmi dopravnej nehody ako aj v Zázname o šetrení škodovej udalosti príslušníkmi PZ SR v Senci dňa 7.5.2010, v neposlednom rade rovnako tak aj v samotnom znaleckom posudku vypracovanom súdnym znalcom C. Y., pripojenou fotodokumentáciou, výpoveďami v konaní a pod...

27. Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) ako jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu vyžaduje, aby protiprávne konanie a vznik škody boli v logickom slede (nexus = spojenie, súvislosť, sled), teda, aby protiprávne konanie bolo príčinou a vznik škody, vrátane jej rozsahu následkom tejto príčiny. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol.

28. Okrem neobjasnenia zo strany súdu prvej inštancie jednotlivých súm priznaných na základe spomínaných faktúr ako nákladov súvisiacich s dopravnou nehodou (súvis poškodení jednotlivých častí motorového vozidla s priebehom dopravnej nehody) súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal aj s dôvodnosťou priznania úrokov z omeškania vo výške 1.167,95 eur za obdobie omeškania s vyplatením poisťného plnenia ako náhrady škody od 8.2.2012 do 20.4.2015. Je nepochybné, že žalobcovia nekomunikovali s likvidačným zástupcom spoločnosti J. Z. V., čoho dôkazom bolo aj uzavretie šetrenia tejto poisťnej udalosti z jeho strany v roku 2011 bez vybavenia. V tejto časti sa odvolací súd stotožňuje s tvrdením žalovaného 1/ v tom smere, že tvrdenie právneho zástupcu žalobcov považuje za zavádzajúce, nakoľko žalobcovia tvrdili, že s likvidačným zástupcom komunikovali, resp. komunikovali cez servis. Ak by žalobcovia komunikovali s likvidačným zástupcom, tento by poisťnú udalosť neuzatvoril, poisťovníku vinníka by na túto skutočnosť upozornil, najmä s ohľadom na skutočnosť, že likvidačný zástupca má postavenie sprostredkovateľa v prípade, ak poškodený postupuje pri uplatnení nároku na náhradu škody prostredníctvom poisťovne v domovskom štáte. Žalobcovia taktiež v konaní nepreukázali, že žalovaný 1/ mal vedomosť tvrdenú právnym zástupcom žalobcov, že títo boli právne zastúpení advokátom W. B. A., spolupracujúcim advokátom poisťovne právnej ochrany ARAG. Tvrdenie, že poverený likvidátor mal a mohol komunikovať s právnym zástupcom je tvrdenie účelové, keďže ani likvidačný zástupca ani žalovaný 1/ nedisponovali touto informáciou, ktorá nebola v konaní ani preukázaná. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo v konaní preukázané, že žalobcovia odmietali prijať čiastočné poisťné plnenie od žalovaného 1/ a to z dôvodu, že trvali na plnení vyčíslenom v žalobnom návrhu. Skutočnosť, z akého dôvodu žalovaný 1/ nevykonal platbu na účet právnej zástupkyne žalobcov v rámci predžalobných rokovaní je absolútne irelevantná, táto nebola platobným miestom pre vyplatenie poisťného plnenia v zmysle zákona. Že sa tak stalo v priebehu konania je vecou, právom žalovaného 1/, nie však jeho povinnosťou.

29. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

30. Podľa § 391 ods. 1 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

31. Úlohou súdu prvej inštancie po vrátení veci na ďalšie konanie bude dôsledne sa zaoberať priebehom dopravnej nehody v súvislosti s jej dôsledkami na rozsah spôsobenej škody na motorovom vozidle žalobcov ako aj presne špecifikovať konkrétnosť a účelnosť nákladov súvisiacich práve s obnovou poškodeného motorového vozidla, poškodeného v dôsledku uvedenej dopravnej nehody a to nie len na základe faktúr predložených autorizovaným servisom.

32. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

33. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí.

34. Podľa 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie veci na ďalšie konanie bolo nevyhnutné odvolacím súdom zrušiť aj výrok o náhrade trov konania, ktorý okrem iného postrádal aj určenie, kto je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania (nevyhnutné z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia). Odôvodnenie súdom prvej inštancie priznaných trov konania je nejasné, keďže nie je možné vyvodiť, z akého dôvodu mal žalobca úspech vo veci vo výške 50% a či súd prvej inštancie zohľadnil a v akej výške aj čiastočné späťvzatie žaloby žalobcami s prihliadnutím na procesné zavinenie zastavenia konania.

37. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).